

Marszałek Województwa
Lubelskiego

Marszałek Województwa
Mazowieckiego

Marszałek Województwa
Podlaskiego

Warszawa, 18 marca 2016 r.

**Pan
JOHANNES HAHN
Komisarz ds. Europejskiej Polityki Sąsiedztwa
i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia
Komisja Europejska**

dot. Programu Współpracy Transgranicznej EIS Polska-Białoruś-Ukraina 2014-2020

W związku z prowadzonymi przez Instytucję Zarządzającą/Ministerstwo Rozwoju pracami nad przygotowaniem instytucjonalnym do wdrażania Programu Współpracy Transgranicznej EIS Polska-Białoruś-Ukraina 2014-2020, wyrażamy zaniepokojenie planami przeniesienia Instytucji Pośredniczącej/sekretariatu Programu z Centrum Projektów Europejskich w Warszawie do Rzeszowa w województwie podkarpackim.

Dokument Programu Współpracy Transgranicznej EIS Polska-Białoruś-Ukraina 2014-2020 – wypracowany przez Wspólny Komitet Programujący, złożony z przedstawicieli władz centralnych i regionalnych trzech państw, a następnie zatwierdzony przez Komisję Europejską (Decyzja nr C(2015) 9138 z dn. 17 grudnia 2015 r.) – przewiduje, iż „Instytucja Pośrednicząca funkcjonować będzie w ramach państwowej jednostki budżetowej Centrum Projektów Europejskich (CPE)” (rozdz. 4.4). Formuła ta sprawdziła się w perspektywie finansowej 2007-2013, zarówno w przypadku PWT EISP Polska-Białoruś-Ukraina, jak i w innych programach, dla których CPE pełni funkcję Wspólnego Sekretariatu Technicznego (WST). W związku z tym, pragniemy przedstawić Panu Komisarzowi argumentację przemawiającą za pozostawieniem IP/sekretariatu Programu w Centrum Projektów Europejskich w Warszawie.

Po pierwsze, program o specyfice transgranicznej, w którym współuczestniczą, ale i silnie rywalizują o środki finansowe, instytucje z kilku polskich województw oraz obwodów białoruskich i ukraińskich powinien być zarządzany i obsługiwany przez jednostkę, która będzie pozbawiona jakichkolwiek podejrzeń o brak obiektywizmu i bezstronności. Wspólny Sekretariat Techniczny zlokalizowany w Warszawie, poza obszarem wsparcia Programu, nigdy nie spotykał się z zarzutami o kierowanie się czy sprzyjanie partykularnym interesom. W przypadku przeniesienia sekretariatu/IP do jednego z regionów Programu sytuacja ta może się zmienić. Wszystkie podstawowe procedury Programu, począwszy od naboru wniosków i ich oceny poprzez realizację projektów do rozliczenia, obciążone

będą podejrzeniami o faworyzowanie instytucji z regionu goszczącego IP. Niewątpliwie nie będzie to sprzyjało osiągnięciu kompromisów i duchowi współpracy między przedstawicielami władz krajowych i poszczególnych regionów Programu. Jak trudne są nierzadko rozmowy między uczestnikami Programu i jak długo trwa wypracowywanie kompromisów, z pewnością potwierdzą przedstawiciele Komisji Europejskiej uczestniczący jako obserwatorzy chociażby w posiedzeniach Wspólnego Komitetu Monitorującego (WKM).

Po drugie, dotychczasowy WST wypracował sobie określoną markę i zaufanie instytucji zaangażowanych w realizację Programu oraz jego beneficjentów. To zaufanie, szczególnie w kontekście Programu działającego na styku trzech państw o różnych porządkach prawnych, odmiennych sposobach funkcjonowania w wielu sferach, ze społeczeństwami o różnych mentalnościach, kulturze, jest niezbędne dla efektywnego i trwałego rozwijania współpracy między podmiotami zaangażowanymi w Program. Zespół WST to kompetentni i zaangażowani pracownicy, którzy w ostatnich latach zajmowali się pracą w tym konkretnym Programie. Wprowadzanie nowych osób w jego specyfikę wymaga czasu i wiązać się będzie z koniecznością wypracowywania od początku niektórych praktyk i rozwiązań oraz ponownego przechodzenia przez określone wyzwania/problemy. Niepowetowaną stratą będzie pozbycie się tego potencjału i pamięci instytucjonalnej, doświadczenia osób, które przeszły przez cały cykl realizacji poprzedniego Programu i systematycznie podnosiły swoje umiejętności, uczestnicząc w licznych szkoleniach. Nie jest możliwe, by cały zespół WST podjął decyzję o zmianie miejsca pracy z Warszawy na Rzeszów.

Po trzecie, zmiana lokalizacji IP z Warszawy na Rzeszów w województwie podkarpackim będzie przyczyną wielu problemów wynikających z ograniczonej dostępności nowego ośrodka. Nie jest to bowiem miejsce dogodne komunikacyjnie dla zdecydowanej większości pozostałych części obszaru Programu, jak również jest położone na tym obszarze peryferyjnie. Dla aplikantów/partnerów z pozostałych polskich województw dotarcie do Rzeszowa będzie stanowić poważną wyprawę, a w przypadku instytucji z obwodu grodzieńskiego czy mińskiego, IP w Rzeszowie oznaczać będzie w praktyce brak możliwości osobistych wizyt w siedzibie sekretariatu. Na etapie naborów projektów, ale przede wszystkim ich realizacji, bezpośrednie konsultacje z pracownikami sekretariatu są niezwykle istotne i powinny zostać zachowane. Dla Programu o tak rozległym obszarze wsparcia lokalizacja IP w Warszawie (mimo, iż poza tym obszarem) jest optymalna z punktu widzenia połączeń komunikacyjnych i możliwości dotarcia ze wszystkich części obszaru Programu. Dla przedstawicieli, współrealizujących Program, instytucji z Białorusi i Ukrainy, Warszawa jest najdogodniejszym w Polsce miejscem docelowym (Kijów, Lwów i Mińsk mają bezpośrednie połączenia lotnicze z Warszawą). Przedstawiciele tych instytucji, jak i aplikujący/beneficjenci spoza Warszawy, w razie potrzeby łączą wizyty w IP z wizytami w Instytucji Zarządzającej Programem. Siedziba obu instytucji w jednym mieście pozwala im sprawniej i szybciej uzyskiwać pomoc, interpretacje, decyzje w określonych kwestiach. Z IP/sekretariatem zlokalizowanym w Rzeszowie, takie łączone wizyty nie będą już możliwe.

Liczne spotkania, warsztaty, posiedzenia komisji oceniających, grup roboczych etc., które dotychczas w zdecydowanej większości, ze względów finansowych i logistycznych, odbywały się w siedzibie WST, w przypadku ulokowania IP w Rzeszowie będą musiały być organizowane poza tym ośrodkiem, by ułatwić ich uczestnikom sprawne dotarcie na miejsce. Jeśli natomiast będą organizowane w Rzeszowie, to najprawdopodobniej będzie się to wiązać z nieobecnością osób decyzyjnych z odpowiednich instytucji białoruskich i ukraińskich (konieczność poświęcenia dwóch pełnych dni na

podróż). Na przeniesieniu siedziby z całą pewnością ucierpi również współpraca na linii IZ-IP. Brak możliwości częstego spotykania się celem wypracowywania rozwiązań trudnych kwestii będzie musiał negatywnie odbić się na realizacji Programu.

Po czwarte, przeniesienie siedziby IP/sekretariatu pociągnie za sobą wiele dodatkowych kosztów, które będą ponoszone z budżetu pomocy technicznej Programu, w tym m.in. na:

- przeloty między Rzeszowem a Warszawą, przede wszystkich pracowników IZ, IP, ale też wszystkich instytucji, które będą brały udział w wydarzeniach organizowanych w siedzibie IP;
- dodatkowe noclegi w hotelach związane z delegacjami;
- zamiejscową, wobec siedziby IP, organizację wydarzeń programowych;
- utrzymywanie dodatkowego biura (w stosunku do warszawskiego biura Centrum Projektów Europejskich).

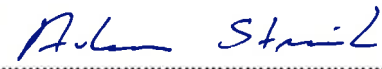
Ponadto, budżet pomocy technicznej nowego Programu zostanie obciążony kosztami szkoleń przyszłej kadry IP, a środki wydatkowane na kształcenie i przygotowanie merytoryczne dotychczasowego zespołu WST trzeba będzie uznać za zmarnowane.

Po piąte i najważniejsze, wnioskodawcom Programu bardzo zależy na sprawnym i jak najszybszym uruchomieniu kolejnej jego edycji. Jest to w dużej mierze uzależnione od funkcjonowania jednej z podstawowych instytucji. Nieplanowane i nieprzygotowane przenoszenie siedziby sekretariatu/IP na etapie uruchamiania Programu wiąże się z olbrzymim zagrożeniem, że analogicznie jak w latach 2007-2013, także i w obecnej perspektywie finansowej, organizacja naborów wniosków zostanie opóźniona, ze wszystkimi tego negatywnymi konsekwencjami dla Programu i instytucji mających realizować projekty.

W imieniu polskich województw - lubelskiego, mazowieckiego i podlaskiego – zwracamy się do Pana Komisarza z prośbą o rozważenie przedstawionych argumentów i podjęcie najlepszej decyzji dla sprawnej realizacji Programu Współpracy Transgranicznej EIS Polska-Białoruś-Ukraina 2014-2020. Pozostawienie Instytucji Pośredniczącej/sekretariatu Programu w jego dotychczasowej siedzibie – Centrum Projektów Europejskich w Warszawie - z pewnością będzie dobrze służyć efektywności i skuteczności realizacji Programu oraz osiągnięciu wyznaczonych celów.

Sławomir Sosnowski
Marszałek
Województwa Lubelskiego

Adam Struzik
Marszałek
Województwa Mazowieckiego

Jerzy Leszczyński
Marszałek
Województwa Podlaskiego

